

Рашко

Защо? Какво има?

Аничка

Директорътъ ми пише, че писарката имъ се разболѣла и азъ ще трѣбва да постѣпя веднага. Стаята, кждето ще живѣя, била готова. Како Стаменке, ще ви оставя.

Стаменка

Ехъ, Аничке. Щомъ като трѣбва.

Рашко

То нищо, Аничке, то нищо. Ти насъ не гледай.

Аничка

Но азъ не мислѣхъ, че ще бжде толкозъ скоро. Борьо, защо мълчишъ, дай ми нѣкакъвъ съветъ. Какво да правя?

Борисъ

Ще идешъ, Аничке, щомъ те викатъ. Само че... всичко става много бързо, много необикновено...

Р а ш к о (неочаквано трогнатъ)

Аничке! Ти си била съ късметъ. Момиче! Върви ти на тебе. Ти тоя директоръ като го имашъ, не бой се. Какъвъ човѣкъ — учѣнь,